Laborator 8

Algoritmul de învățare Widrow-Hoff bazat pe regula μ -LMS (*least mean squares*) antrenează ponderile unui perceptron cu funcția de transfer liniară (funcția *purelin* în Matlab) pentru a minimiza funcția criteriu J dată de suma pătratelor erorilor. Pentru mulțimea de antrenare $S = \{(\mathbf{x}^1, \mathbf{d}^1), (\mathbf{x}^2, \mathbf{d}^2), ..., (\mathbf{x}^m, \mathbf{d}^m)\}$, algoritmul încearcă să găsească $\mathbf{w}^*$ și $\mathbf{b}^*$ astfel încât să minimizeze:

$$J(\mathbf{w}, b) = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^{m} (d^{i} - y^{i})^{2}, unde \ y^{i} = \mathbf{w}^{T} \mathbf{x}^{i} + b.$$

Funcția criteriu J definește o suprafață de eroare ce ia forma unui paraboloid convex care are punctul de minim global $\boldsymbol{\beta} = \begin{pmatrix} b^* \\ \mathbf{w}^* \end{pmatrix}$ soluție a ecuației:

$$\left(\boldsymbol{\beta}^T X - \boldsymbol{d}^T\right) \left(\boldsymbol{\beta}^T X - \boldsymbol{d}^T\right)^T = 0$$

Rezolvând ecuația de mai sus (detalii la seminar) se obține soluția în formă explicită:

$$\boldsymbol{\beta} = \begin{pmatrix} b^* \\ \boldsymbol{w}^* \end{pmatrix} = (XX^T)^{-1}X\boldsymbol{d},$$

unde X este matricea cu n+1 linii și m coloane (exemplele $\mathbf{x}^i$ sunt vectori coloană cu n componente), care pe coloana i are forma $[1; \mathbf{x}^i]$, iar $\mathbf{d} = [\mathbf{d}^1 \ \mathbf{d}^2 \ ... \ \mathbf{d}^m]^T$. Vectorul $\boldsymbol{\beta}$ este soluția problemei de regresie liniară pentru mulțimea S.

O alternativă la calculul soluției optime $\boldsymbol{\beta} = {b^* \choose \boldsymbol{w}^*}$ este minimizarea funcției criteriu J (este convexă) folosind algoritmul de coborâre pe gradient. Obținem regula de învățare batch dată de:

$$\mathbf{w}^{k+1} = \mathbf{w}^k + \mu \sum_{i=1}^m (d^i - y^i) x^i$$

$$b^{k+1} = b^k + \mu \sum_{i=1}^m (d^i - y^i)$$

Se demonstrează că pentru valori mici ale ratei de învățare μ (spre exemplu 0.005) algoritmul de învățare converge la soluția dată de β . Soluția β pe care o obținem minimizează J rezolvând optim problema de regresie liniară multidimensională pe mulțimea de antrenare S. Totuși β nu optimizează rata de misclasare, ceea ce înseamnă că soluția obținută s-ar putea să nu separe bine clasele.

Fie mulțimea de antrenare este $S = \{([-2,2]^T,-1), ([-2,3]^T,-1), ([-1,1]^T,-1), ([-1,4]^T,-1), ([0,0]^T,-1), ([0,1]^T,-1), ([0,2]^T,-1), ([0,3]^T,-1), ([1,0]^T,+1), ([1,1]^T,-1), ([2,1]^T,+1), ([2,2]^T,-1), ([3,-1]^T,+1), ([3,0]^T,+1), ([3,1]^T,+1), ([3,2]^T,+1), ([4,-2]^T,+1), ([4,1]^T,+1), ([5,-1]^T,+1), ([5,0]^T,+1)\}. Realizați următoarele:$

- 1. reprezentați punctele mulțimii de antrenare S în plan, asociind markere/culori diferite pentru punctele din cele două clase;
- 2. aflați soluția $\boldsymbol{\beta} = \begin{pmatrix} b^* \\ \boldsymbol{w}^* \end{pmatrix}$ a ecuației în formă explicită de mai sus și reprezentați dreapta definită de această soluție;
- 3. implementați algoritmul de învățare Widrow-Hoff varianta batch construind o rețea cu un perceptron cu funcția de transfer *purelin*, funcția de antrenare *trainb* (antrenare de tip batch), regula de învățare pentru ponderi și bias *learnwh* (Widrow-Hoff), rata de învățare 0.005, numărul de epoci 1000. Setați câmpurile corespunzătoare acestor proprietăți într-un obiect Matlab de tip *network* și rulați antrenarea. Reprezentați dreapta de separare obținută.
- 4. putem înțelege mai bine semnificația soluției $\boldsymbol{\beta} = \begin{pmatrix} b^* \\ \boldsymbol{w}^* \end{pmatrix}$ reprezentând exemplele din mulțimea de antrenare în spațiul 3D asociat (adică primul exemplu de antrenare ([-2,2]^T,-1) îl vedem ca punctul 3D (-2,2,-1)) folosind codul Matlab de mai jos:

Soluția $\boldsymbol{\beta} = \begin{pmatrix} b^* \\ \boldsymbol{w}^* \end{pmatrix}$ definește planul în 3D care are proprietatea că

predicțiile realizate sunt cele mai apropiate de etichete (avem în acest caz o problemă de regresie).

Pentru exemplul anterior nu putem vizualiza suprafața de eroare definită de funcția criteriu J întrucât aceasta depinde de 3 parametri (2 parametri de la $\mathbf{w}$, 1 parametru de la $\mathbf{b}$). Pentru a putea vizualiza suprafața de eroare precum și evoluția soluției curente $\mathbf{w}^k$ vom restricționa problema numai la 2 parametri (cei dați de $\mathbf{w}$), setând o rețea fără bias cu comanda net.biasConect = 0.

- 5. determinați soluția $\mathbf{w}^*$ pentru cazul în care nu există bias (X este acum o matrice cu *m* linii și *n* coloane, linia *i* conține exemplul $\mathbf{x}^{i T}$);
- 6. implementați algoritmul de învățare Widrow-Hoff varianta batch pentru cazul unei rețele fără bias, păstrând aceeași parametri ca la 3. Reprezentați dreapta de separare obținută.
- 7. reprezentați paraboloidul dat de funcția criteriu J(w) pe domeniul $\mathbf{w} = [\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2] \in [-0.7, 0.7] \times [-0.7, 0.7]$ folosind funcțiile Matlab *meshgrid* și *surf*.
- 8. modificați codul Matlab pentru punctul anterior 6 astfel încât să memorați valorile soluției curente $\mathbf{w}^k$ la epoca k. Plotați apoi folosind funcția Matlab *plot3* punctele de forma $(\mathbf{w}^k, \mathbf{J}(\mathbf{w}^k))$ observând cum se modifică la fiecare pas soluța curentă $\mathbf{w}^k$ și valoarea funcției criteiu J.
- 9. reluați punctele 6, 7 și 8 pentru algoritmul de învățare Widrow-Hoff varianta incrementală cu prezentarea aleatoare (funcția *trainr*) a exemplelor la fiecare epocă.
- 10. reluați punctele 6, 7 și 8 pentru algoritmul de învățare Widrow-Hoff varianta incrementală cu prezentarea ciclică (funcția *trainc*) a exemplelor la fiecare epocă.
- 11. studiați convergența învățării în cele 3 cazuri (batch, incrementală cu prezentarea aleatoare a exemplelor, incrementală cu prezentarea deterministă a exemplelor) realizând un grafic cu diferența $\|\mathbf{w}^k \mathbf{w}^*\|$ după fiecare epocă k.